

med. Det er saaledes, som jeg har haft Lejlighed til at sige en Gang tidligere: Venstre og almindelig Valgret ere uadskillige Begreber, de høre nøje sammen. Den inderste Kerne i Venstres Politik paa alle Omraader er almindelig Valgret, derom kan der ikke tvistes.

Saa vilde den ærede Ordfører minde mig om, at der for Tiden er to Klasser, ja, det er jo netop det, jeg beklager. Desværre er det saaledes, at der er to Klasser af Vælgere, men det er netop denne Deling, vi ville have fjernet. Vi ville i det hele taget arbejde for at udslette Skel og ikke gøre Skellene dybere. Det, som det gælder om baade her og andetsteds, naar vi skulle arbejde til Gavn for vort Land, er saa meget som muligt at være med til at slette Skellene og ikke uddybe dem yderligere. Det gælder i det hele taget om i alt vort Arbejde at fremme Tillidsfølelsen, at gøre, hvad vi kunne, for at vi kunne komme til at arbejde med noget mere Tillid til hinanden, og ikke kalde Mistilliden frem med alt, hvad deraf følger.

Formanden: Jeg bemærker, at jeg, hvis det fra nogen Side skulde ønskes, at Forhandlingen skal afbrydes og fortsættes i Morgen, er meget rede dertil. Imidlertid giver jeg nu Ordet til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds.

Matzen: Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger overfor de Indvendinger, der bleve fremsatte mod de Ændringer, som ere stillede til den københavnske Ordning. Der blev fremhævet, at dette Forslag er et Forslag om de kommunale Valg, og at vi havde indført et Forslag til Ændring i den kommunale Beskatning. Ja, ganske vist have vi gjort det, men vi have ogsaa stillet Forslag om en forandret Titel, nemlig Lovforslag om de kommunale Valg og om Forandring i Skattelovene for København. Da vi jo ere Lovgivere baade paa det ene og det andet Omraade, ser jeg ikke, hvorfor vi ikke skulde kunne sætte disse to Ændringer i Forbindelse med hinanden. Den højtærede Indenrigsminister mente nu, at det var urimeligt ved denne Lejlighed at ændre Skattegrænsen. Nej, jeg tror, at det er i allerhøjeste Grad rimeligt. Der er ved de ny Skatte love væltet saadanne ny Skattebyrder ind paa København, at det vel turde være paa Tide, at man igen forsøger at lette Skattebyrden, og saa mener jeg, det er naturligt, at man begynder netop der, hvor der er

mest Trang til det, nemlig med de mindst formuende Skatteydere, og det er ubetinget dem, som have under 1,000 Kr. Ganske vist satte man i 1861 Skattegrænsen ved de 800 Kr., men jeg antager, vi nok kunne være enige om, at det, som 800 Kr. var værd i 1861, ere de langt fra værd nu. Det mener jeg man har erkendt paa saa mange Omraader, f. Eks. sidst paa Forslaget til Lønningstillæg til kommunale Bestillingsmænd. Det har ogsaa Loven om Formue- og Indtægtsskat til Staten vist: den fritager uden videre 800 Kr. og fritager yderligere, hvis der er Børn, 100 Kr. for hvert Barn.

Der synes jeg nok, man allerede har erkendt, at naar en Mand kun har 800 Kr. og oven i Købet har Familie at forsørge, saa er denne Indtægt ikke større, end at man ikke bør belægge ham med Skat, tilmed da vi, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) fremhævede, foruden Indkomstskatten skulle svare andre Skatter, hvorved jeg dog maa bemærke, at Arealskatten af Smaalejligheder gaar fra. Jeg mener altsaa, at det er ganske i sin Orden, ja at det er paatrængende, at denne Skattegrænse forhøjes, saaledes at man nu gaar op fra 800 Kr. til 1,000 Kr. og fritager den, der ikke har 1,000 Kr., fra at yde denne Skat. Det maa indrømmes, at Lovgivningen paa andre Omraader har erkendt, at man ikke skulde tage Skat af dem, og det forekommer mig derfor meget naturligt, at man, naar man nu skal røre ved Valgretten, saa ogsaa benytter Lejligheden til at rette Skattegrænsen. Vi have altsaa ikke kunnet gøre det paa anden Maade end ved at flytte den op fra 800 Kr. til 1,000 Kr. i Betragtning af den Skala, Loven af 19. Februar 1861 opstiller.

Naar man saa siger, at man berøver dem med under 1,000 Kr. Valgret, saa siger jeg dertil: Ja, men de have jo den samme Adgang, som man nu kan læse om i Aviserne, hvor der Dag ud og Dag ind staar: Tegn Dem for 1,000 Kr. i Skat, saa faar De Valgret. Den Adgang have de haft, og den berøve vi dem ikke. De faa for saa vidt den samme Adgang som nu, og der kan derfor ikke være Tale om, at det er en haabløs Umulighed for dem at faa Valgret. I saa Henseende bliver deres Stilling ikke ændret. Nej, men den bliver forbedret derved, at vi fritage dem for Skatten, og det, tror jeg, burde dog vise, at vi vise Omsorg netop for den Samfundsklasse, saa at man ikke skal sige, at dem, man ellers bejler til, vise vi nu,